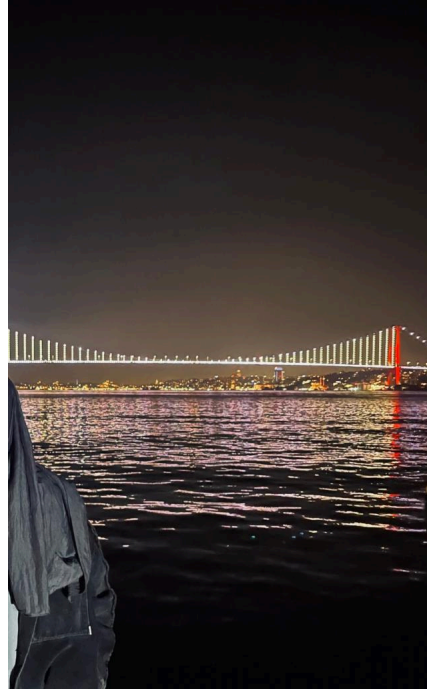

Kendimde Boğulurum

– Kankurt · 04 Kasım 2024

Ne oldu bana böyle,
Dağıldım
Ummadığım yerlerimden,
Kırıldım
Bana ne oldu böyle,
Darıldım,
Hayatıma, kendime , kaderime

Hangi göğün altında,
Sıkışmaz şu göğsüm
Hangi denize karşı,
Durulur ağırlı başım
Hangisi

Günler geçiyor ellerimden kaya kaya,
İşte talihsiz ömrüm
Tespah misali saçıldım dört yana,
Bedbaht geçmişim
Yaşanmış olmak için yaşanan hayata,

Dönüştü günlerim

Aklım nöbette der ki dağılma
Kalbim kırgın, yorgun, sitemkar yarınlara
Kendimi getirdiğim bu noktaya da,
Ediyorum gönülden bin ah
Yazıklar olsun uslanmaz bana!

Benim canım sevgilim yalnızlık
Getirdiğinle götürdüğünle
Gülünle dikeninle
Sevdalıyım her zerrene
Başka yarınlar veremedim sana
Yaş yirmi sekize dayandı
Yolun neresi ediyor acaba
Bilmem ki ömürden de geriye ne kaldı

İçimde öyle bir öfke var ki
Bilhassa aynaya
Girsem boğazın sularına köprüye varırım gibi
Uzansam bir hışımla
Kemerini köprünün tutarım gibi
Okyanuslar, dağlar aşarım da
Kendimde boğulurum gibi

Ben beni tanıyamaz oldum bugünlerde
Kilometreler aştım
Şehirlerden geçtim
Bir kendime varamadım işte.

Büşra KANKURT

04.11.2024

01.57